

Bata Mária

BIBLIAÓRÁK

7. RÉSZ
BÁBEL ÉS ÁBRAHÁM

Bábel és Ábrahám története

Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt. 1Móz. 11:1

El tudod-e képzelni milyen lenne az, ha mindenki egy nyelvet beszélne? Az azzal járna, hogy nem kellene nyelvet tanulni és egy csomó pénzt meg lehetne vele spórolni. Nem okozna gondot, ha mondjuk Amerikába vagy bármelyik másik országba utaznánk, mert tudnánk velük beszélni, és mindenkivel meg tudnánk magunkat értetni. A közös nyelv, valószínűleg és eléggé elképzelhető, hogy a héber volt. Miből gondolom? Abból, hogyha olvasod a 10. részben a nemzetség táblázatot, akkor rájössz, az összes név héber. Az pedig még a bábéli zavar előtt volt felsorolva. De a teljes igazságot ebben az esetben is csak Isten tudja, mert nincs teljes kijelentés róla.

Mikor kelet felől elindultak, Sineár földén egy síkságot találtak és ott letelepedtek, és mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát és égessük ki jól, és lett nekik a téгла kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. Mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén. 1Móz. 11:2-4

Az özönvíz után elszaporodtak az emberek és ahogy Isten mondta Noénak, hogy töltsék be a földet, el is kezdték a vándorlást. Letelepedtek Sineár földjén. Sőt, ismerték a téглаégetést, hiszen volt téглаégető kemencéjük. Ebből arra lehet következtetni, hogy nem csak kövekből építkeztek. Viszont, volt egy elképzelésük. Letelepednek, várost építenek és egy hatalmas tornyot. Ezzel a fajta hozzáállással baj van: ***szeressük magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.*** Ebben két dolog van, ami Isten ellen szól és nem engedi meg. Az egyik, hogy magukra akarják venni a dicsőséget. Ha sikeres akarsz lenni, jobban teszed, ha a legalázatosabb vagy. "Az ember elgondolta magában" – ez azt jelenti, hogy nem bízta magát Istenre. Amit ő kigyalta, azt mindenáron véghez viszi, ezzel kihagyva az Urat. Az ember kezében lévő hatalom mindig nagy bajt hoz magával, Isten ezt nagyon jól tudja. A mondás azt mondja: "Adj az ember kezébe hatalmat, majd megtudod, hogy ki ő." Nem vitás, az emberiség összefogása minden

korban hatalmas erőösszpontosítást jelentett. El is kezdtek buzgón építkezni. Isten viszont közbelépett, mert tudta, hogy ezzel visszaélés lesz. Még jó, hogy van valaki, aki időben leállítja az ostobaságainkat.

Az Úr pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek. Mondta az Úr: Ímé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete, és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban. Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. 1Móz. 11:5-7

Isten, amikor meglátta az ember munkáját, akkor jobbnak látta ha intézkedik. Ma is jobb ha beleszól, mert az ember ma sem sokat változott ezen a területen, mert a hatalmat és a dicsőséget szereti elnyeri. Isten azt mondta: Rossz az indíték, emberek! Álljatok le! Vigyázni kell, mert a gőg felfuvalkodottá, nagyképűvé tesz, Istennek viszont alázatos szolgákra van szüksége. Megfizették az árat, ott a saját tornyuk előtt. Összezavarta a nyelvüket, így már nem tudták megérteni egymást a munkások, majd szétszélesztette őket.

Elszélesztette őket onnan az Úr az egész földnek színeire, és megszűntek építeni a várost. Ezért nevezték annak nevét Bábelnek, mert ott zavarta össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette el őket az Úr az egész földnek színeire. 1Móz. 11:8-9

Ábrahám elhívása

Monda az Úr Ábrámnak: Menj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok neked, és nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel. 1Móz. 12:1-2

Háromszoros ígélet hangzik itt el. Nagy néppé teszi, nagy neve lesz és áldás lesz másoknak. Ábrahám neve ma is ismert. Mit tudunk Ábrahámról? Úr - Kaszdimban lakott, nős volt és a feleségét Szárainak hívták, aki szép nő volt, de meddő, így nem volt gyermekük. Ő a legidősebb, a középső Náhor, és a kisebbik Hárán, aki apja szeme láttára

meghalt. Neki volt egy Lót nevű fia. Kánaán földjére mentek és Háránig jutottak el, ott letelepedtek, Táré pedig meghalt. Józsué 24:2-nél olvasuk, hogy vallásos volt, idegen isteneknek szolgált. Nem volt kapcsolata az egy igaz Istennel, Aki megjelenik neki és arra kéri, hogy hagyjon el mindenét és kövesse Őt. A bábéli zűrzavar után hívja el a szolgálatra és azt is mondja neki: **nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.**

Ábrám, kilépett hitben, hogy az Urat kövesse, de nem tudta hová megy. Vakon megbízott benne, hiszen nem mutatott meg előre semmit az Úr, csak szólt, hogy kövesse, ő pedig követte.

Megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt, és megáldatnak benned a föld minden nemzetségei. 1Móz. 12:3

Isten azt ígérte Ábrahámnak, hogy aki őt megátkozza, azt Ő fogja megátkozni és aki őt áldja, azt Ő fogja megáldani. A hívők sokszor a nyelvükkel áldják az Istent, ám átkozzák az embereket, akiket Isten saját képére és hasonlatosságára teremtett. Alig hisszük szinte el, hogy már milyen kis korban elkezdődik az áldás és az átkozódás. A gyerek magába szívja a felnőttek szavait, tetteit és megmutatkozik benne később. Már az anyaméhben elindul valami a fejlődésük során a bűnös természettel.

Kiment Ábrám, amint az Úr mondta neki, és Lót is ment vele. Ábrám hetvenöt éves volt, mikor kiment Háránból. Vette Ábrám az ő feleségét Szárait, és Lótot, az ő atyjafiának fiát, és minden szerzeményüket, amelyet szereztek, és a cselédeket, akikre Háránban tettek szert, és elindultak, hogy Kánaán földjére menjenek. El is jutottak Kánaán földjére. Átment Ábrám a földön mind Sikem vidékéig, Móréh tölgyeséig. Akkor Kananeusok voltak azon a földön. 1Móz. 12:4-6

Isten közvetlenül szólt Ábrahámhoz. Te vajon hallod Őt azonnal? Vagy azt válaszolod, nem vagyok még kész! Amikor azt mondja, menj erre a helyre, te mérsz azonnal, vagy megengeded, hogy a világ dolgai becsapjanak? Kész vagy arra a szívedben, hogy kilépj, elmenj arra a helyre? Vagy kérdéseket tennél fel? Megkérdeznéd: *“Ezt komolyan gondolod?”*, vagy nincs semmi más az Úron kívül a szívedben és

hajlandó vagy Őt követni, igent mondani? Ez koránt sem jelenti azt, hogy nem megyünk át nyomorult helyzeteken. Ábrahám nem kételkedett, csak ment, engedelmesen. Elindultak Kánaán földjére, ahol Kanaanusok laktak. Ábrahámnak, megjelenik az Úr és megkapta az első ígéretet Istentől:

Megjelent az Úr Ábrámnak, és mondta neki: A te magodnak adom ezt a földet. Ezután Ábrám oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent neki. 1Móz. 12:7

A te magodnak adom ezt a földet. Egyes számban, a te magodnak. Ez azt jelentette, hogy a fiának? Ki lehet az egy valaki? Izsák? Később visszatérek rá. Ábrahám nagyon vágyott gyerekekre, de tudta a felesége meddő, így nem igen érthette ezt.

Mondta Ábrám: Uram Isten, mit adnál nekem, holott én magatok nélkül járok, és az, akire az én házam száll, a Damaszkuszbeli Eliézer? Monda Ábrám: Nekem nem adtál magot, és az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm. Majd szólt az Úr hozzá, mondta: Nem ez lesz a te örökösöd, hanem aki a te ágyékdoból származik, az lesz a te örökösöd. 1Móz. 15:2-4

Ábrám ezeken a beszédeken nagyon elcsodálkozott. "Uram, nem értem mit mondasz, hiszen nekem nincs gyermekem. Az egész vagyonomat Eliézer fogja örökölni, mert Szárai meddő és nincs gyermekáldásban részünk, ezt te is jól tudod." Viszont amit mondott az Úr, Ábrám nem értette. Isten jól ismeri a szívünket és tudja mire gondolunk, kimondani se kell. Lehet, ez nem mindig jó nekünk. Persze előfordul, amikor tudomást se veszünk erről.

Kivitte őt, és mondta: Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod, és mondta neki: Így lesz a te magod. 1Móz. 15:5

Talán a sátorban voltak, hiszen azt olvassuk, hogy kivitte és ott szólt neki az Úr. Felemeli a tekintetét az égre és azt mondja: számold meg a csillagokat, ha azokat egyáltalán megtudod számolni, mert annyi

magod, utódod lesz. Az Úr azt ígérte Ábrámnak, hogy ilyen sok utódja lesz. Az ő része mindössze annyi volt, hogy elhiggye, amit Isten mondott. Tett ezért valamit Ábrahám? Nem! Isten az ígéretet kizárólag Ábrahámnak csak a hite alapján adta.

Hitt az Úrnak és tulajdonított az neki megigazulásul. 1Móz. 15:6

Ábrám hitt az Úr ígéretének, beszédének és igazzá vált a hite alapján Isten előtt. Vajon ki volt az az ígéret Fia, Aki miatt megigazult? Mit jelent megigazulni Isten előtt? Hogyan lehetsz igaz az Úr előtt? Kell valaki, Aki nem bűnös és a vére árán igaz, tisztaként állhatsz Isten előtt. A hit, a kulcs mindannyiunk számára.

Szárai, az Ábrám felesége nem szült neki, de volt neki egy Egyiptomból való szolgálója, kinek neve Hágár volt. Mondta azért Szárai Ábrámnak: Ímé az Úr bezárta az én méhemet, hogy ne szüljek, kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán azáltal megépülök, és enged Ábrám a Szárai szavának. 1Móz. 16:1-2

Szárai nem szülhetett Ábrámnak, mert zárva volt a méhe. Ki zárta be azt? Szárai azt mondta, hogy az Úr. Istennek van egy terve, amit komolyan is gondol, de az ember közbe lép a türelmetlensége miatt. Az előző részben olvastuk, hogy Isten megígérte, nagy lesz a népe, mint az égen a csillag. Lehet, hogy Szárai úgy gondolta, jobb ha azért teszünk mi is valamit, mert különben, hogyan lehetne gyerekünk, jobb ha segítünk Istennek. Mi szeretünk a dolgok elé menni, mert hátha Isten elfelejtette az ígéretét. Ha ez nem így lenne, akkor miért lépünk előbb? Miért aggódunk? Reflexből teszünk meg dolgokat, mert a láthatókra nézünk. Körülöttünk ezt teszi mindenki. Sőt, vannak esetek, hogy én sem győzöm kívánni. Türelmetlenkedek. Ez nem engedelmesség. Ha imádkozott volna Ábrám, akkor nem azt teszi amit a felesége mondott. Nem kérdezte meg, hogy jó lesz-e a béranyaság, hanem cselekedtek a maguk okoskodásából. Ez nem állt meg az Isten ígéretén. Szárai azt mondta neki: **kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán az által megépülök.** Ábrám nem várta meg az Úr ígéretét, hanem a felsége szavára cselekedett. Amikor Hágár várandós lett és Izmael megszületett, nem volt többé becsülete Szárainak öléltte. Abban az időben, ha egy nőnek nem volt gyermeke, lenézték,

alacsonyabb rangba sorolták. Ábrámnak az lett volna a dolga, hogy Istent keresse és nem azt tenni amit Szárai mondott neki. Ábrám kilencvenkilenc éves volt amikor az Úr szövetséget kötött vele és a nevét is megváltotta Ábrahámra. 17. részben olvashatsz róla.

Mondta Isten: Kétség nélkül a te feleséged Sára szül neked fiat, és nevezed annak nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet vele, örökkévaló szövetségül az ő magvának ő utána. Ismáel felől is meghallgattalak: Megáldom őt, és megszorítom őt és megsokasítom őt felette nagyon. Tizenkét fejedelmet nemz, és nagy népé teszem őt. Az én szövetségemet megerősítem Izsákkal, kit neked szül Sára ez időkorban a következő esztendőben. 1Móz. 17:19-21

Ez a fiú, Izsák, Isten ígérete szerint megszületett. Vele erősítette meg a szövetséget és nem Izmaellel az elsőszülöttel. Később Isten éjszakai látomásban megparancsolta neki, hogy menjen el Mórija földjére, és ott egy hegyen, amelyet mutat neki, áldozza fel fiát égőáldozatként.

Mondta Isten: Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondok neked. 1Móz. 22:2

Döbbenet lehetett Ábrahám szívében. Megölni azt, akit egész életében várt, hogy megszülessen. Nem beszélve arról, a megígért áldás örököse is volt Izsák, most pedig azt a parancsot kapta, öld meg. A parancs úgy szólt, hogy saját kezével ontsa vérének fiának. Ábrahám kész volt rá. Persze elképzeljük a lelkiállapotát, hogy milyen lehetett. Viszont lett egy fordulat:

Akkor kiáltott neki az Úrnak angyala az égből, és mondta: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felelt: Itt vagyok – és mondta: Ne nyújtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsd őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedveltél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek értem. Felemelte Ábrahám az ő szemeit, és látta hogy a háta mögött egy kos akad meg szarvánál fogva a szövetvényben. Oda ment tehát Ábrahám, és elhozta a kos, és azt áldozta meg égő áldozatul az ő fia helyett. 1Móz. 22,11-13

Izsák, Jézus előképe volt. Izsák nem halt meg, Isten Fiának viszont meg kellett halnia. Izsák cipelte a fát, ahogy Jézus is. Izsáknak a hegyen kellett volna meghalnia, Jézus pedig a hegyen halt meg. Mi soha nem lennénk képesek ezt az áldozatot meghozni. Azt olvasod, *“a te egyetlenednek”*, pedig ott volt fiaként Izmael is. Miért? Mert nem ő az ígért fiú.

Isten nem magokról, vagyis utódokról beszél, nem többes számot használ, hanem egyes számban, egyetlen magot említ. 1Móz. 3:15-ben is csak Egyetlenről van szó: az asszony magváról, aki a kígyó fejére tapos. Kiről beszél Isten mint Magról? Ki Ő? Ő Jézus! Ő az ígért, ígért Fia! Jézus váltotta meg a világot és Őáltala lettünk megigazulva Isten előtt. Soha semmilyen cselekedet nem tud megigazulttá tenni Isten előtt, mert nem fogadja el csak a hála áldozatunkat. Ez azt jelenti, a jó cselekedetek nem tesznek igazzá Isten szemében senkit. Ez azt jelentené nem kell jót tenni? Nem, egyáltalán nem erről van szó. Bizony, hogy a saját érdekünkben jó ha jót teszünk másokkal, mert a magok, a magvetések fontosak.

A saját életünk kovácsai vagyunk. Ha mi kerülünk rossz helyzetbe és nincsenek jó magok elvetve, vagyis nincs vetemény, akkor nem is számíthatunk arra, hogy aratni fogunk, mert nincs miből és nincs mit. Tehát ezért mondom, hogy kell a jó cselekedet mint magvetés, hogy arathassunk a szükséges időben, de ez nem tesz igazzá senkit Isten előtt.

Az ember, a bűnös természeténél fogva nem állhat meg Isten előtt. Aki viszont Jézus vérével tisztára van mosva, - *befogadta Jézust a szívébe* – az bármikor megállhat Őelőtte, mert Isten a véráldozatra tekint és nem ránk. Mondok egy példát, hogy megértsd. Mondjuk, nincs Jézus a szívedben még. Elhatározod, hogy jó leszel ezután, mindenkit szeretni és tisztelni fogsz. Meghalsz, de a sátáni oldalról jönnek érted, hiába szentelted oda az életedet a jóságnak. Ez a te áldozatod volt csupán, saját erőfeszítésed és Isten erre nem tud rátekinteni, mert nem ez volt az ígért, hanem a Fia, az Egyetlen egy, Aki Jézus a Krisztus. Viszont, ha elfogadod a Fia véráldozatát, Aki meghalt a bűneidért és behívod a szívedbe mint Megváltódat, akkor arra már rátekint Isten, hiszen ez az Ő remekműve volt a bűnös emberek számára, hogy lehetőséget kapjanak. Lehet soha nem voltál jó, - *senki se jó, csak az Isten* - de ha a szívedbe Jézus költözött, akkor téged úgy lát, mint a Fiát, mert egy lettél Ővele. Jónak pedig azért érdemes lenni, mert szereted az Atyádat és megíszteled vele és ha el is buksz, igazítsd ki magad és térj meg belőle, - *noha folyton esünk kelünk* – mert ezzel van rá lehetőséged, hogy jobb életed legyen.

Ámen.